

Merenda

zahraje národní písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k nejznámějším swingovým, dixielandovým a jazzovým melodiím.

V současné době kapela patří k nejžádanějším formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako častí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, kytara, zpěv) ze skupin Tercie, Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost zkraje roku 2012 a v současné době, po 5 letech pravidelného zkoušení a vystupování, je žádanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů. Mezi nejvýznamnější akce patří opakovaná veřejná vystoupení v těchto 5 lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Tábor-Benešův mlýn: akce Zpíváme si na Beneši
- Tábor: restaurace Sokolská plovárna
- Tábor: restaurace Škochův dům
- Tábor: restaurace Nový ráj

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Tábořská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Tábořsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala v roce 2015:

Rok 2015 (celkem 12 vystoupení)

1) 28.2.2015 – Chýnov

Událost: Vystoupení na náš návrh

Místo: Restaurace Na Holešovně

Čas: 18:45 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Vystoupení se neslo v duchu oslav 60. narozenin Pepy.
- B. Přítomni byli již tradičně chýnovští kamarádi Merendy a ostatní místní občané.
- C. Před 19:00 byla hospoda plná (cca 50 lidí).
- D. Podle reakcí jednotlivých členů Merendy se jednalo opět nejspíš o nejlepší vystoupení v historii kapely.
- E. Naposledy se hrálo podle setů a playlistu 2014, příští vystoupení již bude podle nového playlistu.
- F. Ivan opět pochválil naši dobrou sehraň a zahrál si s Merendou jako nikdy. Mj. jeho banjo skvěle podmalovávalo sound kapely v lidovkách.
- G. Po každé skladbě zněl potlesk a většinu věcí s námi publikum zpívalo.
- H. Byl přítomen i starosta Chýnova a senátor pan Eybert.
- I. Po ukončení produkce ve 24:00 následoval přídavek: No to se ví.
- J. Odehráli jsme celkem 53 songů (47 + 2 sety lidovek).
- K. Domů nás odvezl Michal Novotný dodávkou, pročez jsme všichni poměrně vydatně nasávali.

Vtipné momenty:

- A. Vystoupení začalo Vohradovo přivítáním přítomných a následoval proslov Pepy typu: „Jak to bude s přestávkami“. Ihned jedna přestávka, potažmo básnička, následovala. Velice se to chytlo a v dalších přestávkách jednou dokonce došlo i na básničku z publika.
- B. Po „vypalovací“ sérii: „Pole s bavlnou, Zuzana, Oranžový expres“ Pepa dostal od kapely narozeninový dárek: fajnové víno v kazetě s příslušenstvím.
- C. Vohrada měl krátký projev k oslavenci a mj. řekl: „Gratuluji Pepovi k dosažení fantastického druhého místa (...dramatická pauza) v soutěži o nejstaršího člena kapely.“ Podle ohlasu publika se vtip docela povedl.
- D. Vždy se ozýval potlesk po sólech (Fanda-klarinet, Ivan, Jára) a to včetně přípitku, protože jednotlivé stoly měly své „patrony“ kapely (Ivan, Jára, Fanda) a při rozehraném sólu patrona si všichni u stolu bouřlivě připíjeli. Krásná soutěž...
- E. Protože jsme (kromě Luboše) všichni byli bez auta, sem tam i nějaká kořalička se vypila, když většinou celé plato lihovin přistálo na našem stole neznámo odkud. Dodatečně děkujeme...
- F. Ivan prý bude v hudebních kruzích tvrdit, že ho hostování s Merendou stálo 600 Kč. Nejdřív 100 Kč ho stál příspěvek na dárek a pak prý 500 Kč za to, že jsme ho nechali zahrát s námi.
- G. Stůl sousedící s kapelou byl plný neznámých lidí (chýnovských luftáků), kteří prý přijeli zcela mimořádně na chalupu, když se dozvěděli, že hrajeme v Holešovně.

2) 14.3.2015 – Meziříčí

Událost: Hasičský ples

Místo: Hospoda v Meziříčí

Čas: 20:00 – 1:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Jarda Mareš j.h.

Minutes:

- A. Ve středu 11.3.2015 proběhla od 18:00 zvuková zkouška přímo na sále v Mexiku, kde se bohužel netopilo, protože starosta to odmítl. Ale zvládli jsme to.
- B. Jednalo se o naše první vystoupení na plese. Sál i přilehlý výčep byly zcela zaplněny, odhadem zde mohlo být kolem stovky lidí.
- C. Playlist striktně vedl ke střídání „3 na 3“, tedy 3 lidovky a 3 songy ostatního repertoáru.

- D. Přestože jsme měli dobré a odzkoušené nazvučení včetně odposlechů a tudíž nebyl žádný důvod k panice (už počtvrté jsme hráli ozvučení), od samého začátku bylo naše vystoupení trochu nervózní a dělali jsme časté chyby. Je jasné, že ozvučením to nebylo.
- E. Od několika posluchačů jsme registrovali doporučení hrát rychleji lidovky. Tak jsme se trochu soustředili na rychlejší tempo valčíků.
- F. Celkový výsledek = plichta. Starší publikum bylo spokojeno, mladší moc ne.
- G. Nezvykle často jsme konzumovali kořalku. Nevím, jestli to bylo proto, že jsme blbě hráli, anebo jsme blbě hráli proto, že jsme moc chlastali.
- H. Hrál se až do 1:30.
- I. Získali jsme rekordní honorář: 4 500 Kč, z toho však 2 000 Kč obdržela Mexická vlna, která zde odpoledne hrála na dětském karnevalu.

Dobré momenty:

- A. Po dlouhé době hrála v Meziříčí na podobné akci kapela složená z opravdických (6) živých muzikantů. Tedy žádné 2 pochybné osoby pochybného věku, které si říkají „muzikanti“ a přitom používají „samohrajítko“ suplující hru orchestru (nejčastěji v podobě kláves) a mikrofon. A to se líbilo hodně lidem. Nejvíc dvěma stolům posluchačů ze sousedních Drhovic, když speciálně 3 dámy od jednoho stolu permanentně zpívaly, tančily a tleskaly.
- B. A od jiného drhovického souseda jsme vyslechli uznání jednak ohledně soundu, jednak ohledně rozmanitosti repertoáru. Že by nám v budoucnu „kvetla pšenka“ v Drhovicích?
- C. I přes určité výhrady k provedení lidovek (valčíky příliš pomalé) jsme registrovali pozitivní odezvu zejména u staršího publika. Jak potvrdil zvukař Milan, nikdy prý nezažil, že by některé rodinné klany z Meziříčí vydrželi na plese až do 1:30 a ještě se jim pak nechtělo domů.

3) 15.5.2015 – Sezimovo Ústí II

Událost: Oslava 60. narozenin

Místo: Hospoda Hilton

Čas: 18:00 – 23:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš + Jarda Mareš j.h. + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Vystoupení k příležitosti oslav 60. narozenin Milana Hrušky (pracovní kolega Vohrady) se konalo se v salóнку hospody HILTON.
- B. Publikum tvořili zaměstnanci + partneři společnosti INFORIS, celkem asi 15 lidí.
- C. Poprvé jsme hráli ve složení s hosty Jardu Marešem a Ivanem.
- D. Přestože publikum nebylo zvlášť početné, Merenda hrála v dobré pohodě.
- E. Ivan dorazil později, ale za to se svojí novou přítelkyní Sašou, které se docela líbil sound kapely díky houslím a klarinetům (prostě dlouhé tóny).
- F. Kvůli Ivanovi jsme zopakovali některé songy, kde je zajímavé a výrazné banjo (např. U tří louží).
- G. Ve velké formě hrál Jára, který získal zasloužený potlesk po „Oranžovém expresu“.
- H. Odehráli jsme celkem 40 songů (37 + 1 set lidovek).
- I. Konec produkce kolem 23:30.

Dobré momenty:

- A. Celé vystoupení opět začalo přestávkou v tradičním Pepově podání. Docela se to uchytilo a posluchači na následné „krátké chvilky krátké poezie“ reagovali pozitivně.

- B. Před prvním songem Vohrada promluvil k obecenstvu: „Jste připraveni na velké drama? My jdeme do toho!“, což byla reakce na TV reklamu při právě probíhajícím MS v hokeji v Praze.
- C. Po prvním setu proběhla oficiální gratulace, kdy Vohrada + jednatel INFORIS (Jirka Simon) předali oslavenci Čestné uznání + flašku hruškovice, čímž byl podtržen gratulační slogan „Pijme hrušku s Milanem“ (oslaveneček se jmenuje Milan Hruška).
- D. Ivan dorazil až kolem 20. hodiny. Jakmile se připojil k Merendě, zvuk kapely narostl tak mocně, že to všichni přítomní okamžitě registrovali. Byl to velmi dobrý moment, kdy po zhruba hodinové produkci došlo ke gradaci vystoupení a kapela zněla novým a hutným soundem.
- E. V pauze, když už se Ivan připojil k Merendě, jeden z posluchačů se Vohradu zeptal: „Nemá ten bandžista někde schovaný reprák? Zesílili jste se totiž o 100%“.
- F. Chtěli jsme překvapit Ivana tím, že jsme bez něho nazkoušeli song „Ven se dívej“ a jeho aktuálně postavit před pasáže, kdy má hrát sólo. Jenže on překvapil nás, protože sólo hrál prakticky pořád a velmi skvěle. Pepa k tomu později poznamenal, že Ivan nás asi poslouchal přes zeď, když jsme to zkoušeli. Bydlí totiž v baráku vedle zkušebny.
- G. E-mail Járy ze dne 21.5.2015: „Jinak jsem se doslechl od nějakých muzikantů, že na Hiltonu v pátek prý pěkně hráli :-)“.

4) 20.6.2015 – Chýnov

Událost: Svatojánské oslavy

Místo: Hospoda na hřišti

Čas: 20:45 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára,
Fanda, Luboš + Jarda Mareš j.h. +
Ivan j.h.

Minutes:

- A. Vystoupení se konalo v rámci již tradičních svatojánských oslav v Chýnově, avšak poprvé v areálu fotbalového hřiště.
- B. Jako předskokani zahrála od 18:45 Mexická vlna, následovalo loutkové divadlo, pak zažehnutí obrovského ohně a lampiónový průvod.
- C. Merenda zahrála od 20:45 ve vnitřním prostoru hospody, který byl překvapivě akusticky dobře vyveden (členité stěny se záclonami v oknech, na zemi koberec). Nakonec jsme se shodli, že kapela zde zní lépe než v Holešově.
- D. Byli jsme opět v nejsilnější sestavě a hrálo se velmi dobře. Výrazně tomu pomohlo i sice nepočetné, leč velmi vstřícné publikum (asi 30 lidí) se spoustou známých tváří, které společně s námi zpívalo a dobře se bavilo. A to včetně starosty pana Eyberta.
- E. Odehráli jsme celkem 37 songů (žádné lidovky), záměrně jsme vybírali i sety, které často nehrajeme (tzv. 2. strana playlistu).
- F. Pořadatel navrhoval produkci do 2:00, což jsme změnili na 0:30. Nakonec jsme hráli do 1:00 a vystoupení ukončili domluveným závěrečným setem.
- G. Společně s Mexickou vlnou jsme získali honorář: 4 500 Kč, který byl poprvé evidován jako příjem peněžního daru od Městského úřadu Chýnov do Spolku mladých muzikantů Mexická vlna (zastoupený Vohradou). Honorář byl rozdělen: 2 500 Kč pro Mexickou vlnu, 2 000 Kč pro Merendu.
- H. Ukázka na <https://www.youtube.com/watch?v=k6dL4gmzQZA&feature=youtu.be> (od času 14:50)

Dobré momenty:

- A. V dobré kondici hrál Jarda Mareš, který skvěle improvizoval na klarinet v mnoha tradičních písních našeho repecu. Všem se nám to líbilo a Jardu jsme chválili, protože Vohrada při společné pauze prohlásil na adresu protagonisty: „Jardo, hraješ tak dobře, že ses ‘prohrál’ do naší kapely.“
- B. Velmi dobře se doplňovali sólisté Jára (housle) a Ivan (banjo). Kromě toho se ‘štengrovali’ ohledně tónin jednotlivých songů. Totiž, jde o to, že sety nového playlistu již nejsou sdružovány dle tónin, ale dle hudebních stylů, případně interpretů. Pročež Ivan musí často měnit pozici kapodastru a orientuje se podle tónin v Járově zpěvníku, kde ovšem ne vždy je zřejmá tónina. Ivan to na účet Járy komentoval slovy: „Vohrada se může umejlovat, ale ty tady máš pořád zmatek.“ Pravdou je, že Jára je jednou sólista a může mít v tóninách zmatek, jaký chce. Dobrý sólista totiž umí hrát přes všechny tóniny...
- C. Velký úspěch měly Pepovy „Krátké chvílky krátké poezie“, které publikum přijalo s dobrým ohlasem a většinou potleskem.
- D. Publikum hrálo podařenou hru: při jakémkoli sóle kohokoli si hromadně připíjeli tekutinami všeho druhu. Nutno však poznamenat, že většinu songů s námi i odzpívali.
- E. Někdy kolem půlnoci na stole Merendy přistál set 7 panáků, což byla pozornost podniku (od paní šéfové a jejích dvou velmi sličných dcer). Pročež jsme využili této příležitosti a provedli hromadný přípitek se všemi zpívajícími účastníky. Přípitku se zúčastnil i pan starosta Eybert, který se dokonce zastavil u našeho stolu a krátce s námi popovídal.
- F. Získali jsme pozvánky na další 2 vystoupení v Chýnově v příštím roce:
 - 1. Kolem poloviny května 2016 do Kloužovic na 65. narozeniny jednoho našeho příznivce pana Kalouska.
 - 2. Dcera pana starosty Eyberta po ukončení produkce osobně přišla pochválit kapelu (za přítomnosti Járy a Vohrady) a předběžně si nás zamluvila na akci v roce 2016.

5) 27.6.2015 – Velmovice

Událost: Oslava 60-tin Pepy (& spol.)

Místo: Statek u Šalátů

Čas: 18:30 – 1:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Jednalo se o soukromou akci, která probíhala ve znamení opožděných a společných oslav 60. narozenin Pepy a pár jeho kamarádů.

- B. Konalo se statku u Šalátů, kde jsme již hráli 22.6.2013.
- C. Ivan dorazil společně se svojí přítelkyní Sašou a to turistickým způsobem (nejprve vlakem a pak pěšky).
- D. Ve venkovním prostředí statku byla Merenda umístěna pod prostorný stan (značky Gambrinus). Což byla velká klika, protože ledva jsme kolem půl sedmé spustili, spustil též dosti vydatný liják.
- E. Takže drtivá většina naší produkce probíhala za deště, ale to nikterak nebránilo dobré náladě jak kapely, tak přítomného posluchačstva, které se též uchylovalo pod velkým zahradním stanem či v „obydelní“ části statku.
- F. Někdy uprostřed produkce Vohrada společně s ostatními kolegy předal Pepovi „Čestné uznání“, které veřejně přečetl před publikem.
- G. Ivanova přítelkyně Saša se v pozdější době připojila k Merendě a vytvořila výkonnou rytmickou sekci při obsluze tamburíny.
- H. Odehráli jsme celkem 55 songů, což byl 2. nejlepší výkon kapely v její historii (více pouze na svatbě 9.8.2014 v Moravči). Produkci jsme ukončili kolem půl jedné.

Vtipný moment:

Kvůli dešti jsme o přestávkách nástroje, sebe i tekutiny ukrývali pod stanem. Vzniklo tak kouzelné zátiší, pročez Vohrada zorganizoval skupinové focení. Pepa sehnal nějakou ženu s dobrým foťákem a zapózovali jsme. Pak jsme poprosili fotografku, aby fotky poslala na e-mailovou adresu Pepy, kterou ale bylo potřeba fotografe dodat. Sehnali jsme sice tužku, ale nebyl papír. Tak si ta dobrá žena poznamenala adresu na ubrousek. Což Fanda později komentoval slovy: „Snad se jí nebude chtít sr-t“. Dopadlo to dobře, protože fotky zde publikujeme.

Kolektiv BSP
(Bratrstvo Samozvaných Písničkářů)

uděluje

Čestné uznání

Josefovi Novotnému

za zásluhy k dosažení věku 60 let

a dále

za 2. místo v soutěži

Nejstarší kolega v kolektivu hudební skupiny Merenda

Zásluhy se oslavenci připisují zejména jako spoluzakladateli hudebního tělesa Merenda, kdy se zároveň nominoval do role „Předseda kontrolní a revizní komise“, dále za osvětelskou činnost v kapele v podobě Krátkých chviliek krátké poezie, kterými k velké radosti publika prokládá přestávky v produkci kapely a v neposlední řadě je dobrým muzikantem a především skvělým zpěvákem.

Do myslí hudebního kolektivu Merenda se neodmyslitelně zapsal díky schopnosti obdařit ostatní kolegy vždy novým vtípem na každé

zkoušce i na každém vystoupení. Je též vysoce oceňován za svoji vrozenou komunikativnost a permanentní pozitivní naladění, což velmi nakažlivě působí na ostatní členy BSP.

Kolektiv BSP přeje našemu kamarádovi mnoho dalších a krásných promrhaných let života a společně blahopřejeme sloganem:

„Pepa Novotný, pro Merendu vždy ochotný“

Kolektiv BSP:

6) 29.8.2015 – Dražičky

Událost: Loučení s létem

Místo: Pergola na hřišti

Čas: 19:30 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš + Jarda Mareš j.h.

Minutes:

- A. Chyběl Fanda: jachtařská akce na Slapech a dále Ivan: Loučení s létem v Cetorazi s Tercií (u kytaristy Brdý na chatě).
- B. Vohrada dorazil až po 19:00, když měl předtím vystoupení s Mexickou vlnou v Drhovicích.
- C. Publikum bylo zpočátku vlažné a spíše bavilo mezi sebou, občas se ozýval sporadický potlesk.
- D. Sety jsme prokládali „Krátkými chvilkami krátké poezie“, což zpočátku nebylo výrazně vnímáno, ale to se mělo později změnit.
- E. Jarda Mareš výborně doprovázel v repertoáru C&W.
- F. Dali jsme i 2 sety lidovek, které se potkaly s dobrým ohlasem.
- G. S přibývajícím časem (a nejspíš s přibývajícím alkoholem v žilách posluchačů) se častěji ozýval potlesk a naše muzika měla stále větší ohlas. Což bylo škoda, protože už jsme začínali být unavení. Lidi reagovali i na Pepovy básničky.
- H. Požívali jsme skvělé uzené + Luboš donesl z domova výborné špízy.
- I. Celkově jsme hráli v dobré pohodě, což bylo nejspíš způsobeno dlouhou prázdninovou pauzou.

Vtipný moment:

Před půlnocí Vohrada ukázal Lubošovi puchýře na ukazováčku a prostředníčku pravé ruky. Luboš na to: „Já se ti nedivím. Celou dobu tě poslouchám a mám pocit, že ty struny chceš přetrhnout.“ Prostě, Vohrada si už dlouho tak dobře nezahrál a tak chtěl být slyšet...

Rozpačité momenty:

- A. Krátce po půlnoci jsme ukončili produkci. Neměli jsme Fandu, proč se na úplný konec (místo „Život je jen náhoda“) jsme dali: „To se ví“. Následoval poměrně bouřlivý potlesk publika a vyžadoval se přídavek, který jsme nedali, ale možná měli. Jedna vhodná píseň by nás nezabila.
- B. Namísto toho Pepa odrecitoval spoustu „Krátkých chviliek krátké poezie“. Problém byl v tom, že přednes negadoval, proč celkový konec přednesu byl poněkud rozpačitý.

7) 18.9.2015 – Tábor-Harachovka

Událost: Oslava 70. narozenin Fandy Zemana

Místo: Altán u řeky

Čas: 18:30 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Hrál se venku v rozlehlém a členitém altánu na břehu řeky.
- B. Dostavil se i Ivan a vypadalo to, že je docela natěšený si s námi zahrát.
- C. S přibývajícím večerem teplota klesala i díky občasnému deštíku, takže jsme museli dávat pozor na ladění.

- D. Po několika setech se k nám přidali 4 Fandovi hudební kamarádi (2x banjo, kytara a housle) a spustili jsme sérii tradičních country pecek, které jsme úmyslně nehráli v úvodu.
- E. Vohradovi nezbylo, než řídit 9-ti členný orchestr. Myslím, že to bylo docela skvělé a všichni jsme si báječně zahráli a zablblí si. Vzhledem k celkově 5 sólistům (2x housle a 3x banjo) se songy náramně protahovaly.
- F. Po tradiční vypalovací sérii: „Pole s bavlnou, Zuzana, Oranžový expres“ Fanda obdržel gratulaci od kapely.
- G. Nejdříve Vohrada veřejně přečetl a předal Fandovi Čestné uznání, které končilo sloganem „Žij jako kapitán“, když závěrem Fanda obdržel fajnové balení rumu Captain Morgan (se sloganem „Žij jako kapitán“).
- H. Následně Pepa přečetl skvělou esej „O Fandovi“, kterou poctivě sám vytvořil s použitím některých spíše méně známých, ale o to skvělejších citátů.
- I. Gratulaci za kapelu završil Jára, když předal Fandovi čokoládu se symbolickými 70% kakaem. Je pravda, že 70% kořalka už by Fandovi nemusela udělat dobře ☺.
- J. Fanda byl z toho všeho v údivu a možná i trochu dojatý.
- K. Následovala velmi příjemná hudebně-společenská zábava podpořená kořalkami všeho druhu (zapisovatel si pamatuje na Fernet, Becherovku a speciální Becherovku: Ice and Fire).
- L. Kolem 0:30 jsme ukončili poměrně velmi vydařenou párty.

Vtipný moment:

Vohrada přišel pozdě na sraz (v 18:15) a byl pochopitelně sprdnut Pepou, který je vždy a za jakýchkoli okolností všude včas. Vohrada musel s pravdou ven. Totiž, Vohrada každý pátek chodí 2x do hudebky (od 12:45 s kytaristou Michalem a od 14:30 s učitelem kontrabasu) a tudíž basu má nachystanou v práci. No, a při odchodu z práce na vystoupení prostě zamkl celý barák, nasedl do auta a odjel. Naštěstí brzy si uvědomil, že auto je „nějak prázdné“. Prostě si zapomněl basu vzít a musel se pro ni vrátit.

Kolektiv BSP
(Bratrstvo Samozvaných Písničkářů)

uděluje

Čestné uznání

Fandovi Zemanovi

za zásluhy k dosažení věku 70 let

a dále

za 1. místo v soutěži

Nejstarší kolega v kolektivu hudební skupiny Merenda

Zásluhy se oslavenci připisují zejména jako hudebnímu nestorovi a mentorovi, jehož názory a zkušenosti jsou často žádány při sporných okamžicích v rámci zkoušek nového repertoáru. Jeho moudré odpovědi typu: „Jděte do prdele, tohle hrát nebudu“ jsou vždy přínosem a vzorem pro ostatní členy kapely. V neposlední řadě je skvělým muzikantem ovládajícím hru jak na nástroje kytarového typu, tak na klarinet. O jeho hudebních kvalitách svědčí fakt, že na jeho čelo se vejde nejvíce papírových bankovek.

Je vysoce oceňován za procítěnou interpretaci songu „Cizinec na pobřeží“, v rámci které se všechny ženy všech věků v sále romanticky zasní a následně Fandu bouřlivě aplaudují, přičemž ostatní členové kapely si ani neškrtnou. Do myslí hudebního kolektivu Merenda se neodmyslitelně zapsal počinem, když si před časem stáhl z Internetu aplikaci pro zápis not, aby si zapsal všechny vyhrávky 60 lidových písní z repertoáru. Za tento akt si vysloužil neuvěřitelný obdiv kapely. Jenže on pak smutně dodal: „Když jsem to měl po několika hodinách práce hotové, zjistil jsem, že vlastně neumím hrát z not.“

Kolektiv BSP přeje našemu kamarádovi mnoho dalších a krásných promrhaných let života a společně blahopřejeme sloganem:

„Žij jako kapitán“

Příloha: Fajnový rumíček pro skutečné kapitány.
Kolektiv BSP:

K dožitým sedmdesátinám Františka Zemana, táboráka tělem i duší

To asi bylo a ještě asi bude oslavných ód, různých přání a jaký to byl a je kabrňák a jak pěkně vypadá a nevíme co všechno.

Náš badatelský kolektiv se ale vyhnul tomuto zjednodušenému pohledu a podíval se na Františka trochu jinou optikou a objevil nám neznámé a nebojíme se říci netušené obrázky skutečného Františka, tak jak je málokdo zná.

František si od mala spořil do prasátka, a jak mohl, tak poslouchal rádio. Nejvíc se mu líbili státníci. A z nich nejvíc Stálin, česky „ocelový muž“. Ač mu vůbec nerozuměl, vzbuzoval v něm představu velkého, skutečného chlapa. Inu rádio. Měl rád i Gottwaldovy projevy, zejména ten o kroucení krkem, ale i ostatní. I sympatickému Zápotockému rád naslouchal a to i v roce 1953, když říkal, že s penězi se nic dít nebude. Druhý den, opět po poslechu rádia malý František prohlásil (cituji z deníčku paní Zemanové): „Kujva, to jste mě nasjrali“ – neuměl v té době ještě pořádně „r“. Zahodil bezcenné prasátko a rozhodl se, že se do budoucna bude věnovat slovu, slovu jako takovému a ze začátku zejména pátrání po tom, kdo skutečně co řekl. A v poměrně krátké době se mu podařil zajímavý objev. Vypátral skutečné autory oblíbeného rčení: „Neštěstí nechodí nikdy samo“ – byli to Karel Marx a Bedřich Engels.

A další objevy se vcelku dařily – jen namátkou:

1. Melu pátou přes devátou - Ludwig van Beethoven
2. Lže jako když tiskne - Johannes Gutenberg
3. Visí to ve vzduchu - hrabě Ferdinand von Zeppelin
4. Nemá to cenu - Alfred Nobel

V průběhu puberty připojil i dvě perličky:

1. To není Ono – John Lennon ze skupiny Beatles (Brouci), o své ženě Yoko Ono
2. Nedělej mrtvého Brouka – to zase řekla Yoko Ono

V době vyvrcholení puberty přišla i jeho vlastní tvůrčí vlna. Namátkou jsme vybrali jeho krátkou milostnou báseň:

Moje první láska

Moje první láska, Platan jedenáctka.

Po odeznění dost dlouho trvající puberty se těžce smířoval s nastupující normalizací a pavědeckým vysvětlováním vývoje společnosti. Tento svůj protest shrnul do básně:

Hybné síly

Kde by lidstvo bylo,
kdyby méně pilo,
kde by byl pokrok,
kdyby nebyl rozkrok.

Posléze formuluje i svou zkušenost s realistickým chováním muže ve společnosti:

Není-li tu ta, kterou mám tak rád
Tak mám rád tu, která je tu.

Nebál se pustit ani do ozřejmování některých základních pojmů moderního člověka, například O čem je blues:

Bud' nemáš ženskou a nemůžeš žádnou najít, nebo ji máš a nevíš, jak se jí zbavit, nebo není co pít.

S alkoholem měl ostatně i své zkušenosti – citujeme:

Alkohol pomáhá odstranit stres, podprsenku, kalhotky a spoustu dalších problémů.

S postupujícím věkem neopomněl ani lyrickou poezii – například jeho báseň V parku kultury a oddechu:

V parku kultury a oddechu

V parku kultury a oddechu,
ležel jsem s dívkou na mechu.
Obloha měla růžový nádech,
když mi náhle ruplo v zádech.
Začal jsem lapat po dechu
a bylo po kultuře a oddechu.

Ani přechodem do dalšího století a tisíciletí nezapomíná na svoji velkou lásku – citáty:
Nejen chlebem živ je člověk – Jan Becher

A nevynechává ani své další zkušenosti se ženami:

Uspokojit ženu dokáže i 8,5 cm. A je jedno, jestli je to Visa nebo MasterCard.

Jak se dalo z celého Františkova životního snažení usoudit, dřív nebo později se musel začít věnovat i vlastní tvorbě citátů. Myslíme si, že generační Františkův citát: „Nejspíš se asi na všechno vyseru“ vejde do dějin, pakliže tam již není.

Co k tomu všemu říci. Náš badatelský kolektiv je toho názoru, že až se celé monumentální dílo Františka Zemana, táboráka tělem i duší, ukáže široké veřejnosti ve své skutečné velikosti, pak nastane ta chvíle, kdy bude nutné přehodnotit sochy ozbrojených mužiků, středověkých lapků a všelijakých hlasatelů pravé pravdy na táborských náměstích a v táborských parcích a umístit tam místo nich skutečné táborské velikány.

Děkujeme za pozornost.

Vytvořil: Pepa Novotný

Předneseno dne 18.9.2015

8) 2.10.2015 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávka vína

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 18:00 – 01:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Na zkoušce před tímto vystoupením (30.9.2015) jsme se dozvěděli, že náš stálý host Jarda Mareš má zlomenou ruku a tudíž je nejmíň na 5 týdnů vyřazen z jakéhokoliv hraní. Mimochodem se měl účastnit i této akce.

- B. Před šestou jsme byli všichni na místě. Kromě Ivana, který čekal na našeho hosta a kamaráda – foukacího harmonikáře Žábu (Mirka Švece) z Tercie. Nakonec Ivan přijel sám až před osmou večerní: Žába si totiž popletl termíny a nebyl k dispozici.
- C. Charlie si sice termíny nepopletl, ale cestou z Prahy nutně projížděl Benešovem, kde se skoro hodinu zasekl v kalamitě. Takže jeho prezentace začala se zpoždění 1,5 hodiny před půl osmou.
- D. Merenda začala hrát kolem 18:30 pro cca 40 natěšených posluchačů – nutno upřesnit, že spíše natěšených na Charlieho a jeho víno. Nicméně, od samého začátku jsme se setkávali s výrazným ohlasem a potleskem publika.
- E. První větší pauza byla proložena skvělou novou esejí od Pepy, která byla věnována Fandovi (?). Celý text následuje dále.
- F. V další pauze již opakovaně odezněla další esej – též věnovaná Fandovi – která byla prvně citována na minulém vystoupení Merendy při oslavě Fandových 70. narozenin.
- G. Kolem 19:30 Charlie spustil prezentaci a ta trvala až do 22:30. Jednotlivé bloky (celkem 3) prezentace byly vždy odděleny 1 setem Merendy, kde si s námi vrzнул i Charlie. Vše začalo individuální Charlieho bluesovou improvizací v D dur, postupně se citlivě přidávali ostatní a závěru už burácela celá kapela.
- H. Po skončení prezentace nás Charlie doprovodil ještě mj. v „naší“ bluesové sérii. Nutno poznamenat (a pamatovat si napříště), že nejvýživněji si všichni sólisté (Charlieho nevyjímaje) zahráli v songu Tulácké blues, když po každé sloce měli sóla v pořadí: Jára, Charlie, Ivan – a to celé znovu. Vyšlo to skvěle.
- I. Charlie Merendu pochválil a prohlásil, že hrajeme dobře (kdyby nechtěl, tak by to neřekl).
- J. Naše následná produkce pak byla ještě 2x přerušena:
 - a. Soutěž v poznávání „komunistických“ patokových vín (vyhrál Pepa)
 - b. Sborový instruktážní zpěv: „To je kundy půl...“
- K. Kolem 1:00 jsme za bouřlivého protestu publika ukončili produkci. Je fakt, že posluchači byli velmi rozjetí a my byli taky „velmi“, ale unaveni.

Výchovný moment:

Vohrada vyhlásil znalostní soutěž: Kdo je „texaský Ahasver“, což pochopitelně nikdo nevěděl (přestože všichni o něm od nepaměti zpíváme v Blues folsomské věznice). Vohradovi se sice podařilo cosi vygooglit na mobilu, ale jasno do toho vnesl až po pár dnech Luboš:

Ahasver je postava „věčného Žida“, který kvůli svému provinění musí až do dne Posledního soudu bloudit po zemi. Podle legendy Ahasver udeřil Ježíše Krista při výslechu u Kaifáše. Podle jiné verze se mu vysmíval, když nesl kříž, slovy: "Tak ty tvrdíš, že se vrátíš." A Ježíš odpověděl: "Ano, a ty tu na mě počkáš." A od té doby musí Ahasver bloudit po zemi a čekat. Objevuje se v dílech Byrona či Vrchlického, též Apollinaira - Pražský chodec (Isaac Lakedem). V přeneseném významu jméno označuje nespokojeného, věčně se toulajícího člověka, zarostlého a nuzného vzhledu, který nenachází uspokojení a uplatnění.

Reakce na referát pana profesora ing. Vítězslava Rázka, CSc, předsedy Klubu přátel logaritmického pravítka, který přednesl na jejich letošním výročním zasedání.

Vážení přátelé.

Jsme obklopeni neuvěřitelným množstvím informací. Televize, rozhlas, bulvár, internet, sousedka. Informace jsou bohužel povrchní, s touhou po senzaci, nezřídka se sexuální podtextem. Co nám například přinese informace, kam dnes jela a co řekla ovarová hlava? Nic! Hodnotné a tím pádem člověka posouvající informace jsou pouze ve skutečných tématech odrážejících naše bytí v tomto unaveném světě. A jednomu z těchto závažných témat by bylo dobré se alespoň v krátkosti věnovat.

A tím tématem jsou sprostá slova.

Naše hudební uskupení Merenda bylo několikrát nařčeno, že jeho členové mluví poněkud sprostě. Mladší členové namítají, že to tak hrozné není, ale skuteční pamětníci skutečných historických významů sprostých slov, jako například ing. František Zeman, nám připomínají, že takhle sprostě, jako se mluví nyní, se za jejich mládí opravdu nemluvalo. Ing. Zeman je opravdu pamětník skutečně na slovo vzatý: těsně se minul s Emilem Háchou, pamatuje Beneše, Stalina, Gottwalda a zažil i Vítězný únor. Ale jak si tak občas ing. Zeman vzpomíná, tam kde bylo sprosté slovo skutečně na místě, tak tam se i skutečně použilo. Jinak ne! Asi těch situací v první polovině minulého století opravdu tolik nebylo!

V následující části příspěvku musím použít ve 3 případech skutečné sprosté slovo. Omlouvám se za něj dopředu. Je to poměrně oblíbené slovo:

PÍČA!

Co k tomuto slovu uvedl ředitel Ústavu pro jazyk český pan Karel Oliva dne 24.8.2015 v deníku MF Dnes? Cituji:

„Pro dnešní náctiletá děvčata, jak se zdá, už podobně změnilo svůj význam i slovo píča! Napište to prosím bez vytečkování, protože je to plnohodnotné české slovo, byť s jistým nestandardním odstínem. Pro mladé dívky, které se tak mezi sebou označují, zřejmě ztratilo svůj původní význam a v určitých kontextech už může znamenat skoro něco jako kámoška.“

Konec citace.

Co to pro nás ve skutečnosti znamená?

Když kohokoliv uslyšíme mluvit sprostě, tak to možná ani sprostě není. Jenom jsme už, do píči, bohužel staří!

Děkuji za pozornost.

Pardon! Proč že tento dokument vznikl jako reakce na referát předsedy Klubu přátel logaritmického pravítka pana profesora Rázka? Vysvětlení je poměrně jednoduché. Po jeho přečtení jsem přesvědčen, že to, co tam pan profesor uvádí, je celé naprostá **kámošovina**.

Ještě jednou děkuji za pozornost.

9) 9.10.2015 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Zpívání na Beneši

Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:30 – 23:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Akce na pozvání houslisty pana Sychy, výrazné tábořské hudební postavy v oblasti spíše vážnější hudby (mj. houslista a dirigent tábořského komorního orchestru Bolech).
- B. Díky zlomené ruce Jardy Mareše Vohrada původně na toto vystoupení nominoval Petra Pistulku, který přislíbil účast. Po vzájemné dohodě v Merendě však následně Vohrada Petrovu účast zrušil – Petr to vzal v pohodě.
- C. Přesně v 17:30 jsme se všichni (kromě Luboše) sešli před mlýnem, kde nás přivítal přímo majitel mlýna pan Veselý. Zavedl nás do 1. patra, tam na nás čekala honosně a velmi příjemně zařízená historická komnata pro asi 50 lidí.
- D. Po chvíli dorazil i pan Sycha, se kterým Vohrada chvíli pokecal a povyprávěl mu mj. i o Merendě a její historii. Vohrada nabídl panu Sychovi tykání, což Jura Sycha komentoval slovy: „No, jestli dovolíte, tak ano.“
- E. Kolem 18. hodiny se začali trousit hosté a v půl sedmé bylo téměř plno. Pročež Merenda spustila.
- F. Přestože jsme hráli před zcela neznámým publikem, hned od začátku jsme váleli v dobré formě. A publikum to poznalo. Hosté začali brzy zpívat a odměňovali kapelu nebývale vřelým potleskem.
- G. Pepa prokládal přestávky „krátkými chvilkami krátké poezie“, což byl pro publikum evidentně neznámý a překvapivý prvek. Nicméně po chvíli se všichni váleli smíchy a tleskali. Dokonce se později připojit i jeden posluchač s vtipem o „kámošce“.
- H. Někdy kolem 21:00 Vohrada dostal první křeč do levé ruky a vynutil si přestávku. Pepa toho využil a přednesl esej o „kámoškách“. Obě pointy eseje se potkaly s neuvěřitelným ohlasem a potleskem.
- I. Myslím, že jsme rozmanitému publiku (½ mladých a ½ starších) dokázali nabídnout velmi pestrou škálu stylů, kterou vždy nějaká část publika ocenila. To platilo i pro jeden set lidovek.
- J. Po ukončení vystoupení nám všem osobně poděkoval pan Veselý a pozval nás na vystoupení „na nějaký pátek“ v lednu 2016.
- K. Myslím si, že Merenda zahrála nejlepší vystoupení ve své dosavadní historii. Ivanovo banjo určitě kapelu pozvedlo, možná škoda Jardy Mareše a jeho typického „umírněného podbarvování“ klarinetem. Všichni jsme se shodli, že přítomnost Petra Pistulky (původně nominovaného místo Jardy M.) by byla kontraproduktivní – Petr je výrazný sólista a při jeho saxofonových exhibicích by se možná vytratil duch jistého komorního prostředí.

Dobré momenty:

- A. V publiku bylo evidentně několik muzikantů a dále sousta lidí, kteří hudbu vyhledávají a dobře se při ní baví. Je radost hrát před takovým publikem, protože to vás neuvěřitelně baví a chcete podat co nejlepší výkony. To se myslím povedlo tak, že Merenda hrála jako nikdy předtím.
- B. Během produkce songu „Cizinec na pobřeží“ Fanda obdržel po svém sólu před 2. repeticí bouřlivý a uznalý potlesk. Tak tohle se nikdy nestalo.
- C. O přestávkách jsme potkávali, anebo nás dokonce vyhledávali zcela neznámí lidé, kteří nám potřebovali říct, že hrajeme dobře. To bylo velmi příjemné.

- D. Po skončení produkce přišel Vohradovi poděkovat přímo Jura Sycha a tvrdil, že se mu to fakt moc líbilo, přestože půl repertoáru vůbec neznal. A že něco takového vůbec nečekal.

Varovný moment:

Po pár hodinách hraní Vohrada obdržel postupně 2 tak bolestivé křeče, že musel přerušit hraní. Nejdřív se mu zkroutil prostředník levé ruky a nešel narovnat. Za dalších asi 20 minut se ohnul ukazovák na pravé ruce a ten už vůbec nešel narovnat. To bylo 22:15 hod. Vohrada neustále cítil bolet a chvíli uvažoval, že odpískáme zbytek vystoupení. Nakonec to vydržel až do konce, když hrál v „úsporném režimu“ (žádné běhy). Příčina jasná: ráno náročný trénink 1 hod, klidnější hudebka od 12:50 do 14:00 hod, velmi náročná hudebka od 14:30 do 15:30. Nesmyslně přetrénováno.

Významný moment pro Vohradu:

From: jjgs@volny.cz [mailto:jjgs@volny.cz]
Sent: Wednesday, October 28, 2015 8:37 AM
To: petr.vobora@inforis.cz
Subject: RE: Zpívání na Beneši

Petře,
byli jsme na Beneši potěšeni Vaší přítomností, hraním i vtipnými komentáři. Rád Tvou merendovskou partu zase v budoucnu do mlýna pozvu - v příštím roce.

Tebe osobně bych se chtěl ale zeptat, jestli bys nechtěl zkusit hrát v orchestru, který diriguju (Bolech). Všiml jsem si, že hraješ s chutí a dobře intonuješ. To je víc než dost k tomu, abys mohl být kontrabasové skupině užitečný. Tuším, že bys byl cenným hráčem, který za to umí vzít. Tak se prosím rozmysli. Teď se začíná zkoušet vánoční program (koncerty budou v divadle 19. a 20.12.), další koncert pak bude až v květnu (Dvořák-Slovanské tance, Brahms-Uherské tance, Bizet-Carmen). Zkoušíme buď v pondělí večer, nebo v neděli odpoledne. V basové skupině mám 3 hráče.

S díkem za hraní na Beneši!
Jura

10) 28.11.2015 – Chýnov

Událost: Pařba v Holešovně
Místo: Restaurace Na Holešovně
Čas: 18:30 – 0:30
Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Přítomni byli již tradičně chýnovští kamarádi Merendy a ostatní místní občané.
- B. V 18:30 byl odvelen výkop, jelikož hospoda byla plná (cca 50 lidí).
- C. Neuvěřitelná atmosféra hned od začátku: po každé skladbě zněl potlesk a většinu věcí s námi publikum zpívalo.
- D. Pochopitelně se konaly Krátké chvilky krátké poezie a Pepa začal velmi zostra. Hned prvním poetickým výstupem byly 2 vtípky o masturbaci. Hm... Vohrada si všiml, že dvě postarší dámy u blízkého stolu se nesmály.
- E. Jediný Vohrada řídil, pročez pan hostinský zbylé muzikanty dobře zásoboval vybranými kořaličkami na účet podniku.
- F. Kolem 21:00 jsme obdrželi skvělou rybí večeři (kapr v přírodní úpravě + rybí škvarky).

- G. Po večeri jsme odlehčili sérií folkových valčíků. A následovala Esej o sprostých slovech. Byť se Pepa trochu zdráhal, zda ji uvést, překrásně ji odprezentoval a sklídil jednoznačně pozitivní ohlas.
- H. Vystoupení jsme ukončili kolem 0:30 za bouřlivého protestu publika, které vydrželo neuvěřitelně svěží celých 6 hodin.

Dobré momenty:

- A. Merenda zahrála svůj životní výkon, kapela šlapala jak hodinky. Někdy po 22. hodině byla kapela filmována místním školním dokumentaristou (hrálo se: „Když náš táta hrál“ a „Ven se dívej“) a výstup se ocitl na „síti“ v listopadové reportáži Chýnov TV: <https://www.youtube.com/watch?v=-UxbxHISWgA> (od času 22:15). Školní moderátorka Merendu uvedla slovy: „Kvalita tohoto hudebního seskupení dala tušit, že kdo chce být u toho, musí si včas rezervovat místa. Bylo totiž zcela obsazeno a zábava se vydařila“.
- B. Po dlouhé době se podařilo, že po ukončení produkce nikdo z muzikantů nikam nechvátal a v klidu jsme ještě asi 40 min dopíjeli a klábosili mezi sebou nebo s místními (děvčaty).

Vtipné momenty:

- A. Vohrada přivítal publikum po prvním songu a hned na úvod použil nápad Luboše: *"Bude-li se někomu chtít zpívat, tak prosíme, ať zpívá to, co my..."*. Vtípek se povedl.
- B. Do puntíku se opakovala soutěž publika z letošního jara: vždy se ozýval potlesk po sólech (Fanda-klarinet, Ivan, Jára) a to včetně přípitku, protože jednotlivé stoly měly své „patrony“ kapely (Ivan, Jára, Fanda) a při rozehraném sólu patrona si všichni u stolu bouřlivě připíjeli.
- C. Luboš měl původně řídit a vézt Ivana a jeho přítelkyni Sašu. Jenže Saša nemohla přijít, proč? Vohradovi se do auta vešli všichni mimotáborští. Což se Lubošovi náramně hodilo, protože se mohl celé odpoledne doma věnovat testování slivovice v rámci návštěvy známých. A taky se to náramně hodilo Merendě, protože Luboš byl při následném hraní velmi uvolněný, nebál se a hrál naprosto přesně.

Intermezzo 6 – Vánoční zkouška dne 8.12.2015

Minutes:

- A. Na zkoušku všichni přinesli pochutiny všeho druhu a alkohol. Současně všichni nechali doma auta.
- B. Z peněz kapely jsme navíc zakoupili za 500 Kč občerstvení.
- C. Jára donesl vlastnoručně připravené chlebíčky a byly naprosto skvělé. I přes hromadu dalších pochoutek se po chlebíčcích jen zaprášilo.
- D. Omluvili se Luboš (nachlazení) a Jarda Mareš (dlouho v práci). Avšak nakonec po vyzývajícím telefonátu Vohrady oba dorazili kolem 20:00.
- E. Dorazil i Ivan. Zpočátku „jen na skok“, ale když se dozvěděl, že opožděně dorazí i Luboš s Jardou, odskočil si domů pro banjo a všichni jsme si vrzli.
- F. Vše probíhalo ve velmi skvělé a družné atmosféře, což se stalo dobrým interním projevem kapely. Užili jsme si spoustu legrace.
- G. Avšak autor těchto řádků už si moc nepamatuje, co se vlastně vrzalo, protože požíval mj. i Absint a ten výrazně oslabil jeho paměťové buňky.
- H. Celá akce byla velmi vydařená a všichni jsme se rozešli na rozjezd autobusů kolem 22:30.

11) 11.12.2015 – Sezimovo Ústí II

Událost: Vánoční večírek INFORIS

Místo: Restaurace Spektrum, Sezimovo Ústí II.

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára + Jarda M. j.h.

Minutes:

- A. Na místě v 18:45, produkce od 19:00 do cca 24:00.
- B. Luboš nepřítomen: omluven (Vánoční párty svého zaměstnavatele).
- C. Ivan nepřítomen: vystoupení s Tercií.
- D. Jarda Mareš: dorazil pozdě, protože si spletl hospody – namísto do Spektra dorazil na Hilton. Sice 3x volal Vohradovi a Rendovi Majeriků (host párty a jeho pracovní kolega), ale ani jeden ho neslyšel. Pročež Jarda zavolal Lubošovi a ten mu potvrdil, že je to na Hiltonu (!!!). Nakonec zmatený Jarda dorazil před 20:00.
- E. Merenda byla umístěna v rohu hospody, ve kterém bylo ještě jakési „zákoutí“, a kromě toho, že odsud škvírami „táhlo“, zároveň pohlcovalo zvuk kapely. Takže akusticky nic moc.
- F. Společnost byla poměrně hlučná, pročež jsme hráli trochu střídme, aby se posluchači mohli bavit.
- G. Až na poslední sérii kolem půlnoci se obecnstvo vydalo na taneční parket a následně se dožadovalo dalších přídavek. Jeden jsme dali a v 0:30 byl definitivní konec.

12) 19.12.2015 – Zajíčkov u Pelhřimova

Událost: Oslava 60. narozenin pana Karla Markvarta

Místo: Zajíčkov u Pelhřimova

Čas: 18:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš + Ivan j.h.

Minutes:

- A. Oslavenec: Karel Markvart (spolužák Járy z Gymplu) – šéf klubu českých značkařů, předtím učitel na tábořském gymplu (vystudovaný matfyzák).
- B. Odjezd v 15:00 dvěma auty z Chýnova (Vohrada + Pepa). Předtím Vohrada nabral Luboše, Fandu a Ivana.
- C. Na místě v 16:00, Pepa coby vedoucí vůz kolony jel dost vraždu a Vohrada tak tak stačil.
- D. Produkce probíhala v obecním sále Zajíčkova a Merenda hrála na velmi fajnovém pódiu.
- E. Spustili jsme kolem 17:00 – to už dorazila většina pozvaných.
- F. Po počátečních rozpacích nakonec posluchači „přistoupili“ na Krátké chvílky krátké poezie a odměňovali recitátora potleskem.
- G. Produkce byla prolínána společenskými hrami, které osvěžovaly náladu publika. Některé byly opravdu povedené (Královský kočár), jiné vyžadovaly i účast Merendy: vyřazovací soutěž tanečních párů, když při zastavení kapely si páry sedají na židle. Hrálo se: Chajda malá (po bouřlivé diskuzi celé Merendy).
- H. Závěrečnou sérii (cca v 0:30) jsme úmyslně koncipovali s plánovaným přídávkem (No to se ví). Na ten samozřejmě došlo, ale posluchači se dožadovali dalších přídavek. Na to jsme byli již dost unaveni (více než 7 hodin hraní), pročež Vohrada zavelel k opětovnému zahrání „No to se ví“. A pak ještě jednou – pouze refrén: a capella.
- I. Velmi podařená akce po všech stránkách, Merenda hrála skvěle (mj. Ivan ji opět chválil).

J. Od Karla jsme obdrželi rekordní honorář: 4 000 Kč. A příslib další akce – venkovská tancovačka někdy v 2016.

Lidský moment:

Vohrada původně navrhoval tento termín přesunout na jiný možný, jelikož poprvé v historii kapely došlo ke konfliktu termínů. Vohrada měl ten večer poprvé hrát s táborským symfonickým orchestrem Bolech na 1. vánočním koncertu (celkově byly koncerty dva) ve velkém sále Divadla Oskara Nedbala. Jára ze slušnosti zavolal oslavenci, ale ten to jasně odmítl, protože už měl pozvané lidi „z půli republiky“. Po krátkém přemýšlení Vohrada jasně dal přednost dříve domluvenému kšeftu. Koneckonců tomu dobře rozuměl i dirigent Bolechu pan Sycha, když se Vohrada omlouval na jedné zkoušce. Tehdy řekl: „Tomu rozumím – kšeft je kšeft. Prostě přijdeš až na ten druhý koncert.“

